

6 Σεπτεμβρίου 2023

Αββάς Ησαΐας: Αποφθέγματα

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

1. Είπε ο αββά Ησαΐας:

Τώρα εγώ βλέπω τον εαυτό μου σαν περιπλανώμενο ίππο, που δεν έχει κύριο κι όποιος τον ευρίσκει, ανεβαίνει σ' αυτόν, και όταν αυτός τον απολύση τον πιάνει και ανεβαίνει άλλος.

2. Είπε πάλι:

Είμαι όμοιος με κάποιον, τον όποιον έπιασαν οι εχθροί του και τον έρριψαν σε λάκκο βορβόρου δεμένο, και, αν φωνάξη προς τον Κύριόν του, τον κατακόπτουν με κτυπήματα για να σιωπήση.

3. Είπε πάλι:

Είμαι όμοιος με στρουθίο που το έδεσε στο πόδι ένα παιδί και, αν το χαλαρώση, αμέσως αυτό πέτα, νομίζοντας ότι έχει απολυθή, εάν δε το παιδί το σύρη προς τα κάτω, πάλι το κατεβάζει· έτσι λοιπόν βλέπω τον εαυτό μου. Με αυτό εννοώ τούτο, ότι δεν πρέπει κανείς να αφροντιστή [να μην φροντίζει για την σωτηρία του] έως την τελευταία αναπνοή.

4. Είπε πάλι:

Εάν δανείσης ποτέ κάτι σε κάποιον, αν μεν του το αφήσης, εμμήθηκες την φύσι του Ιησού, αν δε το απαιτήσης, την φύσι του Αδάμ, αν δε πάρης και τόκο, ενεργείς παρά φύσι και του Αδάμ.

5. Είπε πάλι:

Εάν σε κατηγορήση κανείς για κάποιο πράγμα, το όποιον έπραξες ή δεν έπραξες, αν μεν σιωπήσης, αυτό είναι κατά φύσι του Ιησού, αν δεν αποκριθής και ειπής, τι έκανα τάχα; δεν είναι της φύσεώς του, αν δε αντείπης [απαντήσεις] λέξι προς λέξι, είναι παρά φύσι.

6. Είπε πάλι:

Κάνοντας τις λειτουργίες σου, αν ενεργής με ταπεινοφροσύνη με τη σκέψη ότι είσαι ανάξιος, είναι δεκτές στο Θεό, αν δε έλθη στην καρδιά σου και ενθυμηθείς άλλον που κοιμάται ή αμελεί, ο κόπος σου είναι αργός [χωρίς αντίκρουσμα].

7. Είπε πάλι για την ταπεινοφροσύνη.

Ο ταπεινόφρων δεν έχει γλώσσα να ομιλήση προς κάποιον ως αμελούντα ή προς άλλον ως καταφρονούντα ούτε οφθαλμούς έχει να προσέχη ελάττωμα άλλου ούτε ώτα έχει ν' ακούση τα μη ωφελούντα την ψυχή αυτού και δεν έχει τίποτε με κανένα, πλην των αμαρτιών του, αλλά είναι ειρηνικός προς όλους τους ανθρώπους εξ αίτιας της εντολής του Θεού και όχι από καμμιά φιλία. Πραγματικά, εάν νηστεύη κανείς κάθε εξ ημέρες και επιδίδεται σε μεγάλους κόπους και εντολές, έξω από την οδό αυτή όλοι οι κόποι του είναι μάταιοι.

8. Είπε πάλι:

Εάν αποκτήση σκεύος για την χρείαν του και την ώρα της χρείας δεν το εύρη, ματαιίως το έχει. Τέτοιος είναι αυτός που λέγει ότι φοβούμαι τον Θεό, όταν όμως φθάση στην ώρα και ευρεθή σε καιρό φλυαρίας ή θυμού ή παρρησίας ή προσπάθειας να διδάξη άλλο για κάτι που δεν το έφθασε ή ανθρωπαρεσκείας ή αποκτήσεως υπολήψεως ανάμεσα στους ανθρώπους και στα λοιπά πάθη· εάν λοιπόν δεν εύρη το φόβο του θεού στον καιρό τούτο, όλοι οι κόποι του είναι μάταιοι.

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών, Αββά Ησαΐου, αββά Ζωσιμά, αββά Δωροθέου» των εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Μετάφραση Παναγιώτης Χρήστου.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN